

Natomiast należy art. 21 TFUE interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu, jeżeli wprowadza ono lub obejmuje — czego ustalenie należy do sądu odsyłającego — nieuzasadnioną różnicę traktowania między rezydentami i nierezydentami w zakresie ciągłości całościowej ochrony od ryzyka choroby, z której korzystali oni na podstawie umów ubezpieczenia zawartych przed wejściem w życie tego uregulowania.

(¹) Dz.U. C 11 z 16.1.2010

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau przeciwko SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Sprawa C-367/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Działania przynoszące szkodę interesom finansowym Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 1, art. 3 ust. 1 akapit trzeci, art. 5 i 7 — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 i art. 18 ust. 2 lit. c) — Pojęcie podmiotu gospodarczego — Osoby uczestniczące w nieprawidłowości — Osoby, na których ciąży obowiązek poniesienia odpowiedzialności za nieprawidłowości lub obowiązek zapobiegania im — Sankcja administracyjna — Bezpośrednia skuteczność — Termin przedawnienia dla dochodzenia zapłaty — Przerwanie)

(2010/C 346/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Strony pozwane: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia art. 1, art. 3 ust. 1 akapit trzeci, art. 5 i art. 7 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) oraz art. 18 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1) — Pojęcie podmiotu gospodarczego — Osoba, która uczestniczyła

w nieprawidłowości i osoba, na której ciąży obowiązek poniesienia odpowiedzialności za nieprawidłowości lub obowiązek zapobiegania im — Termin przedawnienia dla dochodzenia zapłaty — Przerwanie

Sentencja

1) Artykuły 5 i 7 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich nie mają zastosowania w ten sposób, że kary administracyjne mogą być nałożone na podstawie samych tych przepisów, ponieważ w kontekście ochrony interesów finansowych Unii stosowanie sankcji administracyjnej do jednej kategorii osób wymaga, aby przed popełnieniem spornej nieprawidłowości albo prawodawca unijny przyjął przepisy sektorowe określające taką sankcję i warunki jej stosowania do tej kategorii osób, albo w danym przypadku, jeżeli takie przepisy nie zostały jeszcze przyjęte na poziomie Unii, aby prawo państwa członkowskiego, w którym została popełniona owa nieprawidłowość, przewidywało nałożenie kary administracyjnej na wskazaną kategorię osób.

2) W okolicznościach takich jak będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, gdy przepisy sektorowe Unii nie przewidywały jeszcze obowiązku państw członkowskich do określenia skutecznych sankcji, w przypadku gdy spółka wyspecjalizowana w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru zatwierdzona przez państwo członkowskie dostarczyła fałszywe świadectwa, art. 7 rozporządzenia nr 2988/95 nie stoi na przeszkodzie temu, aby państwa członkowskie zastosowały sankcję wobec tej spółki jako osoby, która „uczestniczyła w nieprawidłowości”, czy osoby, na której „cięży obowiązek poniesienia odpowiedzialności” za nią w rozumieniu tego przepisu, jednak pod warunkiem, że stosowanie takiej sankcji opiera się na jasnej i jednoznacznej podstawie prawnej, co powinien zbadać sąd krajowy.

3) W okolicznościach takich jak będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym podanie do wiadomości spółce wyspecjalizowanej w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru, która dostarczyła świadectwo wprowadzenia do obrotu dla konkretnej czynności wywozu, sprawozdania z kontroli stwierdzającego nieprawidłowość w związku z tą czynnością, przedstawienie tej spółce wezwania do przedstawienia dodatkowych dokumentów wykazujących faktyczne dopuszczenie do obrotu lub wysłanie listu poleconego nakładającego karę na rzeczoną spółkę za udział w nieprawidłowości w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 2988/95 stanowią dostatecznie konkretne akty, o których zawiadamia się daną osobę, a które odnoszą się do śledztwa lub postępowania w sprawie nieprawidłowości, które w konsekwencji przerywają bieg przedawnienia w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit trzeci omawianego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.